

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS
(neljas koda laiendatud koosseisus)
17. juuni 1998*

Juurdepäas teabele – Nõukogu otsus 93/731/EÜ – Nõukogu dokumentidele juurdepääsu võimaldamisest keeldumine – Tühistamishagi – Vastuvõetavus – Euroopa Liidu lepingu VI jaotis – Avaliku julgeoleku kaitset puudutava erandi ulatus – Nõukogu menetluse konfidentsiaalsus – Põhjendused – Kostja vastuse avaldamine Internetis – Menetluse kuritarvitamine

Kohtuasjas T-174/95,

Svenska Journalistförbundet, Rootsi õiguse alusel tegutsev liit, asukoht Stockholm, esindajad: advokaat Onno W. Brouwer, Amsterdam, ja advokaat Frédéric P. Louis, Brüssel, keda abistab Utrechti Ülikooli professor Deirdre Curtin, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, advokaadibüroo Loesch ja Wolter, 11 rue Goethe,

hageja,

keda toetavad:

Rootsi Kuningriik, esindaja: välisministeeriumi õigustalituse peadirektor Lotty Nordling,

Taani Kuningriik, esindajad: välisministeeriumi osakonnajuhataja Peter Biering ja suursaadik Laurids Mikælsen, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, Taani suursaatkond, 4 boulevard Royal,

ja

Madalmaade Kuningriik, esindajad: õigusnõunikud Marc Fierstra ja Johannes Steven van den Oosterkamp, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, Madalmaade suursaatkond, 5 rue C. M. Spoo,

menetlusse astujad,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: õigusnõunikud Giorgio Maganza ja Diego Canga Fano, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, c/o Euroopa Investeerimispanka õigusosakonna juhataja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

kostja,

keda toetavad:

Prantsuse Vabariik, esindajad: välisministeeriumi õigusosakonna talituse juhataja Catherine de Salins ja sama ministeeriumi välisasjade sekretär Denys Wibaux, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, Prantsusmaa suursaatkond, 8B boulevard Joseph II,

---

* Kohtumenetluse keel: inglise.

ja

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, esindaja: Treasury Solicitor's Department'i ametnik John Collins, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, Ühendkuningriigi suursaatkond, 14 boulevard Roosevelt,

menetlusse astujad,

mille esemeks on nõue tühistada nõukogu 6. juuli 1995. aasta otsus, millega keelduti võimaldamast hagejal tutvuda teatavate Euroopa Politseiameti (Europol) dokumentidega, mida taotleti nõukogu 20. detsembri 1993. aasta otsuse 93/731/EÜ (üldsuse juurdepääsu kohta nõukogu dokumentidele; EÜT 1993, L 340, lk 43) alusel,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS

(neljas koda laiendatud koosseisus)

koosseisus: president K. Lenaerts, kohtunikud P. Lindh, J. Azizi, J. D. Cooke ja M. Jaeger,

kohtusekretär: H. Jung,

võttes arvesse kirjalikku menetlust ja 17. septembri 1997. aasta kohtuistungit,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Liikmesriigid lisasid 7. veebruaril 1992. aastal Maastrichtis allkirjastatud Euroopa Liidu lepingu (edaspidi „ELi leping”) lõppakti alltoodud deklaratsiooni (nr 17) teabele juurdepääsu õiguse kohta:
„Konverents leiab, et otsuste tegemise selgus ja arusaadavus tugevdab institutsioonide demokraatlikku iseloomu ning üldsuse usaldust administratsiooni vastu. Vastavalt sellele soovib konverents, et komisjon esitaks nõukogule hiljemalt 1993. aastal aruande meetmete kohta, mille eesmärk on parandada üldsuse juurdepääsu institutsioonide käsutuses olevale teabele.”
- 2 8. juunil 1993. aastal avaldas komisjon teatise 93/C 156/05 „Üldsuse juurdepääs institutsioonide dokumentidele” (EÜT 1993, C 156, lk 5), mis oli 5. mail 1993. aastal esitatud nõukogule, Euroopa Parlamendile ning Majandus- ja Sotsiaalkomiteele. 17. juunil 1993. aastal avaldas komisjon teatise 93/C 166/04 „Läbipaistvus ühenduses” (EÜT 1993, C 166, lk 4), mis oli 2. juunil 1993. aastal samuti esitatud nõukogule, Euroopa Parlamendile ning Majandus- ja Sotsiaalkomiteele.
- 3 Nõukogu ja komisjon kiitsid 6. detsembril 1993. aastal heaks asjaajamiskorra, mis käsitleb üldsuse juurdepääsu nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 1993, L 340, lk 41; edaspidi „asjaajamiskord”), ja kohustusid võtma meetmeid asjaajamiskorras sätestatud põhimõtete rakendamiseks enne 1. jaanuari 1994.

- 4 Seatud eesmärgi saavutamiseks võttis nõukogu 20. detsembril 1993. aastal vastu otsuse 93/731/EÜ üldsuse juurdepääsu kohta nõukogu dokumentidele (EÜT 1993, L 340, lk 43; edaspidi „otsus 93/731”); otsuse eesmärk oli rakendada asjaajamiskorras sätestatud põhimõtteid. Nõukogu võttis otsuse vastu EÜ asutamislepingu artikli 151 lõike 3 alusel, mille kohaselt „[n]õukogu võtab vastu oma kodukorra”.
- 5 Otsuse 93/731 artiklis 1 on sätestatud:
„1. Üldsusel on võimalik tutvuda nõukogu dokumentidega otsuses sätestatud tingimustel.
2. Nõukogu dokument – iga kirjutis, mis teabekandjast olenemata sisaldab nõukogu olemasolevaid andmeid ja on nõukogu valduses, piiramata artikli 2 lõike 2 kohaldamist.”
[Siin ja edaspidi on osundatud otsust tsiteeritud mitteametlikus tõlkes.]
- 6 Artikli 2 lõikes 2 on sätestatud, et kui taotletava dokumendi koostaja ei ole nõukogu, tuleb taotlus saata otse koostajale.
- 7 Otsuse 93/731 artikli 4 lõikes 1 on sätestatud:
„Juurdepääsu ei võimaldata nõukogu dokumentidele, mille avaldamine kahjustaks:
– avaliku huvi kaitset (seoses avaliku julgeoleku, rahvusvaheliste suhete, vääringu stabiilsuse, kohtumenetluste, kontrolli- ja uurimistegevusega),
– isiku- ja eraelu puutumatust,
– äri- ja tööstussaladuse kaitset,
– ühenduse finantshuvide kaitset,
– dokumendis oleva teabe andnud füüsilise või juriidilise isiku taotletud või teavet andnud liikmesriigi õigusaktidega nõutud konfidentsiaalsust.”
- 8 Artikli 4 lõikes 2 on lisatud: „[n]õukogu dokumendile juurdepääsu võimaldamisest võib keelduda, et tagada nõukogu menetluse konfidentsiaalsus.”
- 9 Otsuse 93/731 artikli 2 lõikes 1 ning artiklites 3, 5 ja 6 on sätestatud eelkõige dokumentidele juurdepääsu taotluse esitamise kord ja kord, mida nõukogu peab järgima taotlustele vastamisel.
- 10 Artiklis 7 on sätestatud:
„1. Peasekretariaadi asjaomased talitused teavitavad taotlejat kuu aja jooksul kirjalikult tema taotluse rahuldamisest või kavatsusest taotluse rahuldamisest keelduda. Viimasel juhul teavitatakse taotlejat ka selle kavatsuse põhjustest ja sellest, et tal on kuu aega esitada kordustaotlus selle seisukoha ülevaatamiseks; kui ta selle aja jooksul kordustaotlust ei esita, siis loetakse, et ta on algse taotluse tagasi võtnud.
2. Taotlusele kuu aja jooksul vastamata jätmine võrdub keeldumisega, välja arvatud juhul, kui taotleja esitab vastavalt ülaltoodule kordustaotluse järgneva kuu aja jooksul.
3. Kordustaotluse rahuldamata jätmise otsuses, mis tehakse kuu aja jooksul pärast selle taotluse esitamist, tuleb märkida taotluse rahuldamata jätmise põhjused. Taotlejale tuleb otsusest teatada kirjalikult esimesel võimalusel ja samas tuleb teda teavitada ka EÜ asutamislepingu artikli 138e ja artikli 173 sisust, mis puudutab vastavalt füüsiliste isikute poolt ombudsmani poole pöördumise tingimusi ja nõukogu õigusaktide seaduslikkuse kontrolli Euroopa Kohtu poolt.

4. Kordustaotlusele kuu aja jooksul vastamata jätmine võrdub keeldumisega.”

Asjaolud

- 11 Pärast Rootsi liitumist Euroopa Liiduga 1. jaanuaril 1995. aastal otsustas hageja kontrollida, kuidas Rootsi ametiasutused rakendavad Rootsi kodanike õigust teabele juurde pääseda Euroopa Liidu tegevust puudutavate dokumentide puhul. Selleks pöördus ta 46 Rootsi ametiasutuse, sealhulgas Rootsi justiitsministeeriumi ja riigi politseiameti (Rikspolisstyrelsen) poole, soovides tutvuda mitmete nõukogu dokumentidega, mis puudutasid Euroopa Politseiameti (edaspidi „Europol”) asutamist, sealhulgas kaheksa riigi politseiameti ja kaheteistkümne justiitsministeeriumi valduses oleva dokumendiga. Vastuseks hageja taotlustele võimaldati tal tutvuda kaheksateistkümne dokumendiga kahekümnest. Justiitsministeerium keeldus võimaldamast juurdepääsu kahele dokumendile, põhjendades, et need puudutasid Madalmaade ja Saksamaa valitsuste seisukohti läbirääkimistel. Lisaks oli dokumentides, millega võimaldati tutvuda, mõned lõigud kustutatud. Mõne dokumendi puhul oli raske kindlaks teha, kas lõike oli kustutatud või mitte.
- 12 2. mail 1995. aastal taotles hageja ka nõukogult juurdepääsu nimetatud kahekümnele dokumendile.
- 13 1. juunil 1995. aastal koostatud kirjas võimaldas nõukogu peasekretariaat tutvuda üksnes kahe dokumendiga, mis sisaldasid tulevase eesistujamaa Prantsusmaa teatise tema prioriteetide kohta varjupaiga- ja sisserände- ning justiitsküsimustes. Juurdepääsu võimaldamisest ülejäänud kaheksateistkümnele dokumendile keelduti põhjusel, et „dokumentide 1–15 ja 18–20 suhtes kohaldatakse konfidentsiaalsuspõhimõtet, mis on sätestatud otsuse 93/731 artikli 4 lõikes 1”.
- 14 8. juunil 1995. aastal esitas hageja nõukogule kordustaotluse, paludes juurdepääsu võimaldamisest keeldumise otsus üle vaadata.
- 15 Nõukogu peasekretariaadi pädev osakond koos nõukogu õigustalitusega koostasid teate alaliste esindajate komitee teabetöörühmale ja nõukogule. Vastuse kavand ning varasem, hageja ja peasekretariaadi vaheline kirjavahetus esitati koos 15. mail 1995. aastal nõukogu justiits- ja siseküsimuste direktoraadi (DG H) peadirektori hr Elseni poolt esimese taotluse läbivaatamise ajal koostatud teatega (edaspidi „hr Elseni teade”). Teade sisaldas dokumentide lühikest sisukokkuvõtet ja esmast hinnangut selle kohta, kas dokumente tohib avaldada. See edastati hagejale esmakordselt käesolevas menetluses nõukogu esitatud kostja vastuse lisana. 3. juulil 1995. aastal otsustas teabetöörühm avaldada veel kaks dokumenti, ent keelduda võimaldamast juurdepääsu ülejäänud kuueteistkümnele dokumendile. 5. juulil 1995. aastal toimunud koosolekul kiitis alaliste esindajate komitee töörühma pakutud vastuse kavandi tingimused heaks.
- 16 Nõukogu märgib, et kõik asjaomased dokumendid olid nõukogu liikmete käsutuses ja et dokumentide koopiatega oli võimalik tutvuda ka töörühma koosolekul 3. juulil.
- 17 Pärast alaliste esindajate komitee koosolekut vastas nõukogu kordustaotlusele 6. juuli 1995. aasta kirjaga (edaspidi „vaidlustatud otsus”), milles soostus andma juurdepääsu veel kahele dokumendile, ent keeldus võimaldamast tutvuda ülejäänud kuueteistkümne dokumendiga.

18 Nõukogu selgitus oli järgmine:

„[n]õukogu arvates ei saa juurdepääsu neile dokumentidele võimaldada, sest nende avaldamine võib kahjustada avalikku huvi (avalikku julgeolekut), ja seepärast, et nad on seotud nõukogu menetlustega, sealhulgas nõukogu liikmete seisukohtadega, ja nende kohta kehtib konfidentsiaalsuskohustus.

Lõpetuseks juhin teie tähelepanu EÜ asutamislepingu artikli 138e ja artikli 173 sätetele, mis puudutavad vastavalt kaebuse esitamist ombudsmanile ja füüsilise isiku poolt menetluse algatamist Euroopa Kohtus nõukogu õigusaktide suhtes.”

Menetlus

- 19 22. septembril 1995. aastal Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldusega algatas hageja käesoleva menetluse.
- 20 9. veebruari 1996. aasta kirjaga soovis Euroopa Parlament astuda menetlusse hageja toetuseks. Hiljem võttis parlament oma avalduse tagasi.
- 21 Esimese Astme Kohtu neljanda koja esimehe 23. aprilli 1996. aasta määrusega lubati Taani Kuningriigil, Madalmaade Kuningriigil ja Rootsi Kuningriigil astuda menetlusse hageja toetuseks ning Prantsuse Vabariigil ja Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigil astuda menetlusse kostja toetuseks.
- 22 3. aprillil 1996. aastal saabunud kirjas juhtis nõukogu Esimese Astme Kohtu tähelepanu asjaolule, et teatud olulised dokumendid, sealhulgas nõukogu esitatud kostja vastus, on Internetis avaldatud. Nõukogu leidis, et hageja käitumine kahjustab menetluse nõuetekohast läbiviimist. Nõukogu palus Esimese Astme Kohtul võtta asjakohaseid meetmeid, et vältida selliste tegude kordamist hageja poolt.
- 23 Esimese Astme Kohus otsustas käsitleda seda vahejuhtumit menetlusküsimusena oma kodukorra artikli 114 lõike 1 tähenduses ja palus pooltel esitada antud küsimuse kohta märkuseid. Vahepeal peatati kirjalik menetlus. Märkused saadi hagejalt ning Taani, Prantsuse, Madalmaade, Rootsi ja Ühendkuningriigi valitsustelt.
- 24 Nende märkuste põhjal otsustas Esimese Astme Kohus menetlust jätkata ja lahendada see menetlusküsimus hiljem (vt punkte 135–139).
- 25 4. juuni 1996. aasta otsusega esitas Esimese Astme Kohus kohtuasja neljandale kojale (laiendatud koosseisus). Koda ei rahuldanud nõukogu 20. juuni 1996. aasta taotlust esitada kohtuasi täiskogule.
- 26 Kirjalik menetlus lõpetati 7. aprillil 1997. aastal.

Poolte nõuded

- 27 Hageja, keda toetavad Taani Kuningriik ja Madalmaade Kuningriik, palub Esimese Astme Kohtul:
  - tühistada vaidlustatud otsus;

- mõista kohtukulud välja nõukogult.
- 28 Rootsi Kuningriik palub Esimese Astme Kohtul tühistada vaidlustatud otsus.
- 29 Nõukogu palub Esimese Astme Kohtul:
- tunnistada hagi tervikuna vastuvõetamatuks;
  - teise võimalusena tunnistada hagi vastuvõetamatuks niivõrd, kuivõrd see on seotud hageja poolt juba saadud dokumentidega, mis ei sisalda kustutatud lõike;
  - täiendava võimalusena jätta hagi põhjendamatusse tõttu rahuldamata;
  - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 30 Prantsuse Vabariik palub Esimese Astme Kohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
  - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 31 Ühendkuningriik palub Esimese Astme Kohtul jätta hagi rahuldamata vastuvõetamatusse või teise võimalusena põhjendamatusse tõttu.

Vastuvõetavus

- 32 Nõukogu väidab, et hagi on vastuvõetamatu mitmel põhjusel, mis on seotud hageja isikuga, hagi esitamise tähtaja mittejärgimisega, hageja õigustatud huvi puudumisega hagi esitamise vastu ja Esimese Astme Kohtu pädevuse puudumisega. Iga põhjendust käsitletakse eraldi.

Hageja isik

- 33 Svenska Journalistförbundet on Rootsi Ajakirjanike Liit. Ta on ajalehe Tidningen Journalisten omanik ja väljaandja. Hagiavalduse pealdises on „Svenska Journalistförbundets tidning” ja „Tidningen Journalisten”. Hagiavalduse kohaselt on hageja Rootsi Ajakirjanike Liidu ajakiri, ent nende kahe juriidilise isiku seos ei ole selgelt määratletud. Kirjalikus menetluses nimetati Tidningen Journalistenit seepärast hagejaks.

Poolte argumendid

- 34 Vastuses Esimese Astme Kohtu kirjalikule küsimusele märkisid hageja advokaadid 4. augusti 1997. aasta faksiteates, et hagi esitajaks tuleks lugeda Rootsi Ajakirjanike Liitu kui ajakirja omanikku, sest Rootsi õiguse kohaselt on vaid temal neist kahest juriidilisest isikust õigus hagi esitada.
- 35 Kohtuistungil lisisid nad, et igasugune Rootsi Ajakirjanike Liidu ja Tidningen Journalisteni eristamine on kunstlik. Nõukogule esitati taotlus ja kordustaotlus Svenska Journalistförbundet ja Tidningen Journalisteni plangil ning nõukogu vastas Svenska Journalistförbundets Tidningile. Svenska Journalistförbundet oli seega algusest peale kohtuasja pool.

- 36 Madalmaade valitsus leiab, et oleks liialt formalistlik arvata, et juriidilise isiku sõltumatu talituse esitatud hagi ei saaks omistada sellele juriidilisele isikule, võttes arvesse, et nüüdseks on selge, et hagi esitamisel anti nõuetekohased tõendid volituste kohta ja menetlusosaliste huve ei ole mingil viisil kahjustatud.
- 37 9. septembri 1997. aasta kirjas väidab nõukogu, et hageja advokaatide väiteid arvesse võttes ei ole Tidningen Journalistenil, mida ta oli pidanud antud kohtuasjas hagejaks, Rootsi õiguse kohaselt pädevust hageda.
- 38 Lisaks väidab nõukogu, et isegi kui Rootsi Ajakirjanike Liit asendada Tidningen Journalisteniga, ei saa esimest lugeda nõukogu 6. juuli 1995. aasta vastuse adressaadiks ja otsus ei puuduta teda ei otseselt ega isiklikult.
- 39 Seepärast palub nõukogu Esimese Astme Kohtul jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 40 Taotluse esilehel viidatakse nii Tidningen Journalistenile kui ka Svenska Journalistförbundetis tidningile.
- 41 Tõendi hageja advokaatidele antud volituste kohta, mida nõutakse Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 44 lõike 5 punktis b, oli allkirjastanud Rootsi Ajakirjanike Liidu nimel ajakirja Tidningen Journalisten peatoimetaja Lennart Lund. Hageja esitas 4. augusti 1997. aasta faksiteate (vt ülaltoodud punkti 34) lisana tõendi, mis kinnitab, et Rootsi Ajakirjanike Liit andis Lennart Lundile korralduse esitada Esimese Astme Kohtule käesolev hagi.
- 42 Neil asjaoludel on selge, et hagi on tegelikult esitanud Rootsi Ajakirjanike Liit kui Tidningen Journalisteni omanik.
- 43 Rootsi Ajakirjanike Liit on juriidiline isik, kellel on Rootsi õiguse kohaselt hagemisõigus, ja seepärast ei saa nõukogu vaidlustada hagi vastuvõetavust sellel alusel.
- 44 Võttes arvesse asjaolu, et nõukogu 1. juuni 1995. aasta ja 6. juuli 1995. aasta eitavate vastuste adressaat oli „hr Christoph Andersson, Svenska Journalistförbundetis tidning”, ei saa nõukogu väita, et Rootsi Ajakirjanike Liit ei olnud vaidlustatud otsuse adressaat.

Hagi esitamise tähtaeg

Poolte argumendid

- 45 Nõukogu kahtleb, kas hagi esitati ettenähtud tähtaja jooksul. Ta väidab, et hageja sai vaidlustatud otsuse 10. juulil 1995. aastal. Sellest kuupäevast alates oli tal otsuse tühistamise hagi esitamiseks aega kaks kuud.
- 46 Nõukogu juhib tähelepanu sellele, et Esimese Astme Kohtu kodukorra II lisa artikli 1 tollal kehtinud redaktsiooni kohaselt tuli pikendada menetlustähtaegu pooltele, kes ei elanud alaliselt Luksemburgi Suurhertsogiriigis, järgmiselt:

- Belgia Kuningriigi puhul: kahe päeva võrra;
- Saksamaa Liitvabariigi, Prantsuse Vabariigi Euroopa territooriumi ja Madalmaade Kuningriigi Euroopa territooriumi puhul: kuue päeva võrra;
- Taani Kuningriigi Euroopa territooriumi, Kreeka Vabariigi, Iirimaa, Itaalia Vabariigi, Hispaania Kuningriigi, Portugali Vabariigi (v.a. Assooride ja Madeira) ning Ühendkuningriigi puhul: kümne päeva võrra;
- muude Euroopa riikide ja territooriumide puhul: kahe nädala võrra.

- 47 Nõukogu, keda toetab Prantsuse Vabariik, kahtleb, kas kolmandate riikide suhtes kehtiv eeskiri peaks kehtima ka Euroopa Liidu liikmesriikide suhtes, ja leiab, et hageja oleks pidanud hagi esitades lähtuma kaugusest, mille alusel on õigus pikendada hagi esitamise tähtaega kümne päeva võrra, et mitte diskrimineerida hagejaid, kes asuvad Luksemburgist kaugemal kui Rootsi, ent kellel on õigus vaid kümnepäevasele tähtaja pikendamisele.
- 48 Hageja tugineb II lisa artikli 1 üldnimetatud redaktsiooni tegelikele tingimustele ja leiab, et need ei toeta nõukogu väidet. Seal ei ole viidet „liikmesriikidele” või „kolmandatele riikidele”. Et Rootsi suhtes konkreetne tähtajapikendus puudus, siis oli riigil õigus tähtaja kahe nädalasele pikendamisele, mis kehtis kõigi Euroopa Liidu riikide suhtes, keda konkreetselt ei mainitud. Nõukogu väide diskrimineerimise kohta ei ole veenev, sest paljud Belgia kohad asuvad Luksemburgist kaugemal kui teatud Madalmaade kohad, ent kõigil Belgia elanikel on õigus kahepäevasele pikendusele, samas kui kõigil Madalmaade elanikel on õigus kuuepäevasele pikendusele. Vaid hageja tõlgendus vastab õiguskindluse nõudele.
- 49 Rootsi ja Madalmaade valitsused toetavad sellist tõlgendust. Kohtuistungil märkis Rootsi valitsuse esindaja, et varem oli Rootsil õigus kahe nädalasele pikendusele.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 50 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb menetlustähtaegu reguleerivaid ühenduse eeskirju rangelt järgida nii õiguskindluse huvides kui ka selleks, et vältida diskrimineerimist või meelevaldset kohtlemist õigusemõistmisel (5. veebruari 1992. aasta otsus kohtuasjas C-59/91: Prantsusmaa vs. komisjon, EKL 1992, lk I-525, punkt 8).
- 51 Hagi esitamise ajal kehtinud Esimese Astme Kohtu kodukorra versiooni II lisa artikli 1 sõnastus ei toeta seisukohta, et Rootsi suhtes kehtinud tähtajapikendus oli kümme päeva, mitte kaks nädalat. Tegelikult kehtis kümnepäevane pikendus üksnes teatud riikide suhtes, mille hulka Rootsi ei kuulunud. Seega kehtis kahe nädalane pikendus kõigi Euroopa riikide ja territooriumide suhtes, millele ei olnud kehtestatud lühemat aega – nende hulka kuulus ka Rootsi.
- 52 Seega esitati hagi tähtaegselt.

Hageja huvi tühistamise vastu

Poolte argumendid

- 53 Nõukogu leiab, et hagi ei ole vastuvõetav, niivõrd kuivõrd see puudutab dokumente, mille hageja Rootsi ametiasutustelt juba saanud on, vähemalt sellises ulatuses, milles need dokumendid ei sisalda kustutatud lõike. Nõukogu ei olnud teadlik, et hageja taotluse eesmärk oli selgitada välja kõik nendest dokumentidest kustutatud lõigud. Hageja huvi on üldist ja poliitilist laadi ning tema kavatsus on tagada nõukogu asjaajamiskorra ja otsuse 93/731 nõuetekohane jõustamine nõukogu poolt.
- 54 Antud asjaoludel, ehkki nõukogu on teadlik, et hageja on vaidlustatud otsuse adressaat, seab nõukogu kahtluse alla selle, kas see otsus tegelikult ikka puudutab hagejat EÜ asutamislepingu artikli 173 tähenduses. See artikkel ei võimalda esitada individuaalhagisid avalikes huvides, vaid lubab isikutel vaidlustada üksnes akte, mis puudutavad neid viisil, mil need ei puuduta teisi isikuid.
- 55 Antud juhul ei saa hageja mingit kasu juurdepääsust dokumentidele, mis on juba tema valduses. Tema ebapiisav huvi menetluse tulemuse vastu kujutab endast menetluse kuritarvitamist.
- 56 Nõukogu, kelle seisukohta toetab Prantsuse valitsus, väidab, et kõnealuste dokumentide avaldamine hagejale Rootsi ametiasutuste poolt on ühenduse õiguse rikkumine, sest avaldamist lubav otsus puudus. Ühenduse õiguses sisalduva õiguskaitsevahendite süsteemiga on vastuolus ühenduse õiguse rikkumise ärakasutamine ja seejärel pöördumine Esimese Astme Kohtu poole palvega tühistada otsus, mille mõjust on selle rikkumise tagajärjel üritatud mööda hiilida. Asjaolu, et kõnealused dokumendid tehti üldsusele kättesaadavaks ühenduse õigusega vastuolus oleva akti põhjal, peaks seepärast antud juhul välistama hagi esitamise hageja poolt.
- 57 Hageja leiab, et nõukogu ajab otsuste adressaatide poolt otsuste tühistamiseks esitatavate hagide vastuvõetavuse eeskirjad segamini teatud isikute poolt määruste tühistamiseks esitatavate hagide vastuvõetavuse eeskirjadega. Adressaadid peavad näitama, et neil on huvi hagi esitamise vastu, ent ei pea tõestama, et see puudutab neid isiklikult.
- 58 Antud juhul leiab hageja, et tal on piisav huvi hagi esitamise vastu ja tema huvi ei ole poliitilist ega üldist laadi. Ta juhib tähelepanu asjaolule, et Tidningen Journalisten avaldab artikleid üldist huvi pakkuvatel konkreetsetel teemadel, avaliku võimu kandjate toimimise ja muudel teemadel, mis puudutavad viise, mil Rootsi ajakirjanikud oma tööd teha saavad. Seepärast on tal otsene huvi nõukogu dokumentidega tutvumise vastu ja – kui tal ei võimaldata nendega tutvuda põhjustel, mis näitavad, et nõukogu kohaldab kehtivaid eeskirju valesti – asjaomase otsuse tühistamise vastu, et tagada selle lähenemisviisi edasine parandamine nõukogu poolt. Asjaolu, et ta sai dokumendid teisest allikast, ei tähenda, et tal puudub huvi hagi esitamise vastu.
- 59 Mis puutub sellesse, et nõukogu arvates on Rootsi ametiasutustelt eelneva loata saadud dokumendid hangitud ebaseaduslikult, siis hagejal on täiendav alus hagi vastuvõetavaks lugeda isegi Rootsi ametiasutustelt täies ulatuses saadud dokumentide osas. Vastasel korral võidakse seada kahtluse alla nende dokumentide kasutamine hageja poolt.
- 60 Hageja ei nõustu nõukogu väitega, et hageja ebapiisav huvi käesoleva menetluse vastu muudab hagi menetluse kuritarvitamiseks. Hageja juhib tähelepanu sellele, et sellal kui ta taotles võimalust tutvuda nõukogu dokumentidega, oli ta küsinud ja saanud riiklikult politseiametilt vaid kaheksa kahekümnest kõnealusest dokumendist. Ülejäänud kahteist dokumenti taotleti Rootsi justiitsministeeriumilt samal päeval, kui nõukogule saadeti

taotlus kahekümne dokumendi saamiseks. Lisaks näib, et mitmetes saadud dokumentides on lõike kustutatud, ja seepärast ei ole hageja kindel, kas ta sai kõik dokumendid täielikuna. Nõukogu ei ole Esimese Astme Kohtule selgitanud, mis dokumentidest on lõike kustutatud, ehkki on palunud Esimese Astme Kohtul tunnistada hagi vastuvõetamatuks niivõrd, kui võrd see puudutab hageja saadud dokumente, millest lõike kustutatud ei ole. Seepärast ei ole hagejal võimalik teada saada, mis dokumentides selliseid lõike ei ole.

- 61 Rootsi valitsus toetab hageja väiteid vastuvõetavuse kohta. Ta ei jaga nõukogu seisukohta, et dokumentide avaldamine Rootsis on ühenduse õiguse rikkumine. Ei ole olemas sellist ühisele õigustraditsioonile tuginevat ühenduse eeskirja, mille järgi üksnes dokumendi koostaja võib otsustada, kas dokumenti võib avaldada või mitte.
- 62 Madalmaade valitsus ei nõustu nõukogu väitega, mis puudutab hageja huvi puudumist menetluse algatamise vastu. Ta leiab, et otsuse 93/731 vastuvõtmine oli just avalikes huvides. Seepärast ei ole hageja kohustatud näitama erilist huvi, et sellele tugineda. Hagiga püütakse tagada hageja kui vaidlustatud otsuse adressaadi õigusi ja hagi ei ole esitatud üldistes huvides. Hageja on huvitatud sellest, et takistada nõukogul tulevikus rakendamast piiravat poliitikat, kui hageja taotleb juurdepääsu dokumentidele. Nõukogu väide, et hageja valdab dokumente vastuolus ühenduse õigusega, on piisav, näitamaks, et viimasel on õigustatud huvi. On ütlema tagi selge, et otsusega 93/731 tunnustatud huvi on seotud seadusliku juurdepääsuga dokumendile.
- 63 Ühendkuningriigi valitsus väidab, et hagi on vastuvõetamatu, sest hagejal puudub piisav huvi menetluse tulemuse vastu. Seepärast on hagi menetluse kuritarvitamine. Ükski hageja esitatud põhjus ei ole piisav selleks, et tekiks huvi menetluse algatamise vastu vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 173.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 64 Hageja on vaidlustatud otsuse adressaat ja adressaadina ei ole ta kohustatud tõestama, et otsus puudutab teda otseselt ja isiklikult. Ta peab vaid tõestama, et tal on huvi otsuse tühistamise vastu.
- 65 Otsuses kohtuasjas, mis puudutas komisjoni 8. veebruari 1994. aasta otsust 94/90/ESTÜ, EÜ, EURATOM üldsuse juurdepääsu kohta komisjoni dokumentidele (EÜT 1994, L 46, lk 58, edaspidi „otsus 94/90”), leidis Esimese Astme Kohus, et otsus 94/90 kehtib üldiselt dokumentidele juurdepääsu taotluste suhtes ning et selle põhjal võib iga isik taotleda juurdepääsu igale komisjoni avalikustamata dokumendile ja ta ei pea seda taotlust põhjendama (6. veebruari 1998. aasta otsus kohtuasjas T-124/96: Interporc vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 48).
- 66 Otsuse 93/731 eesmärk on jõustada põhimõte, mis tagab kodanikele kõige laiemal võimalikul juurdepääsu teabele eesmärgiga tugevdada institutsioonide demokraatlikku iseloomu ning üldsuse usaldust ametiasutuste vastu. Otsus 93/731, nagu ka otsus 94/90, ei nõua üldsuselt põhjendusi, miks soovitakse dokumentidega tutvuda.
- 67 Järelikult on isikul, kellele keeldutakse võimaldamast juurdepääsu dokumendile või selle osale, seetõttu tekkinud huvi selle otsuse tühistamise vastu.

- 68 Antud juhul keelduti vaidlustatud otsusega võimaldamast juurdepääsu kuueteistkümnemele dokumendile kahekümnest. Hageja on seega tõestanud huvi otsuse tühistamise vastu.
- 69 Asjaolu, et dokumendid olid juba üldkasutatavad, on antud kontekstis ebaoluline.

Esimese Astme Kohtu pädevus

Poolte argumendid

- 70 Prantsuse valitsus leiab, et vaidlustatud otsus puudutab Euroopa Liidu lepingu VI jaotise alusel kehtestatud dokumentidega tutvumise korda. VI jaotise sätted ei reguleeri selle jaotise sätete alusel vastu võetud dokumentidega tutvumise tingimusi. Sõnaselge sätte puudumisel ei kohaldata EÜ asutamislepingu artikli 151 lõike 3 alusel kehtestatud otsust 93/731 aktide suhtes, mis on vastu võetud Euroopa Liidu lepingu VI jaotise alusel.
- 71 Ühendkuningriigi valitsus on seisukohal, et Esimese Astme Kohtu pädevus ei laiene Euroopa Liidu lepingu VI jaotisega reguleeritud valdkondadele ja seega ka neid valdkondi puudutavate dokumentidega tutvumise küsimusele. EÜ asutamisleping ei reguleeri justiits- ja siseküsimusi – need on valitsustevahelise koostöö valdkonnad. Euroopa Liidu lepingu artiklist E selgub, et seoses justiits- ja siseküsimustega peavad kõnealused institutsioonid rakendama oma võimu Euroopa Liidu lepingu VI jaotises sätestatud tingimustel ja eesmärkidel. Selle võimu teostamisel tegutsevad nad VI jaotise, mitte EÜ asutamislepingu kohaldamisalas. Euroopa Liidu lepingu artiklist L ilmneb, et Euroopa Kohtu volitusi puudutavaid EÜ asutamislepingu sätteid ei kohaldata Euroopa Liidu lepingu VI jaotise suhtes. Seega on Esimese Astme Kohtu pädevus välistatud nii menetlusõiguslikes kui ka materiaalsoiguslikes küsimustes. Igal juhul on neid kahte sageli võimatu selgelt eristada.
- 72 Ühendkuningriigi valitsus nõustub sellega, et otsust 93/731 kohaldatakse VI jaotise dokumentide suhtes, ent leiab, et sellest ei järeldu, et Esimese Astme Kohus on pädev lahendama asju, mis puudutavad selliste dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumist. Kohus ei omanda pädevust pelgalt seepärast, et otsus 93/731 võeti vastu kooskõlas EÜ asutamislepingu artikliga 151. Otsuse 93/731 artikli 7 lõige 3 on selles kontekstis ebaoluline, sest viide hagi esitamise võimalusele EÜ asutamislepingu artikli 173 alusel ei laienda Esimese Astme Kohtu pädevust.
- 73 Hageja väitel kinnitab otsus 93/731 sõnaselgelt, et Esimese Astme Kohtul on pädevus asjades, mis puudutavad otsuse rakendamist, sest otsuse kohaselt rakendatakse otsuse sätteid kõigi nõukogu valduses olevate dokumentide suhtes. Otsuse 93/731 rakendamise kriteerium on seepärast asjaolu, et dokument on nõukogu valduses, olenemata dokumendi sisust (v.a dokumendid, mis on koostatud väljaspool nõukogu). 19. oktoobri 1995. aasta otsuses kohtuasjas T-194/94: Carvel ja Guardian Newspapers vs. nõukogu (EKL 1995, lk II-2765) tühistas Esimese Astme Kohus otsuse, millega nõukogu keeldus võimaldamast hagejatele juurdepääsu justiits- ja siseküsimuste nõukogu otsustele; nõukogu ei vaidlustanud kohtu pädevust teha otsus seoses dokumentidega, mida reguleerib Euroopa Liidu lepingu VI jaotis.

- 74 Seda väidet toetavad ka Rootsi, Taani ja Madalmaade valitsused. Ehkki Esimese Astme Kohtul puudub pädevus kontrollida VI jaotise kohaste dokumentide seaduslikkust, on tal pädevus asjades, mis puudutavad üldsuse juurdepääsu nendele dokumentidele.
- 75 Madalmaade valitsus lisab, et vaidlustatud otsust ei tehtud Euroopa Liidu lepingu VI jaotise alusel ja see jaotis ei ole ka otsuse 93/731 õiguslik alus. Seepärast ei pea Esimese Astme Kohus langetama otsust justiits- ja siseküsimuste alase koostöö osas.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 76 Enne Prantsuse ja Ühendkuningriigi valitsuste esitatud vastuväite käsitlemist tuleb uurida, kas vastuväide on kodukorra kohaselt vastuvõetav.
- 77 Nõukogu ei esitanud vastuväidet kirjalikus menetluses. Lisaks peab menetluse astumise avaldus piirduma ühe poole nõude toetamisega (Euroopa Ühenduste Kohtu põhikirja artikli 37 viimane lõik, mida kohaldatakse selle põhikirja artikli 46 alusel Esimese Astme Kohtu suhtes).
- 78 Sellest jäeldub, et Prantsuse ja Ühendkuningriigi valitsustel ei ole õigust tõstatada vastuvõetavuse vastuväidet ja Esimese Astme Kohus ei ole seega kohustatud kaaluma nende esitatud väiteid (vt 24. märtsi 1993. aasta otsust kohtuasjas C-313/90: CIRFS jt vs. komisjon, EKL 1993, lk I-1125, punkt 22).
- 79 Kodukorra artikli 113 kohaselt võib kohus igal ajal omal algatusel kaaluda, kas esineb asja läbivaatamist takistavaid, sh menetluse astujate tõstatatud asjaolusid (24. oktoobri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-239/94: EISA vs. komisjon, EKL 1997, lk II-1839, punkt 26).
- 80 Antud kohtuasjas hõlmab Prantsuse ja Ühendkuningriigi valitsuste tõstatatud vastuvõetavuse küsimus asja läbivaatamist takistavaid asjaolusid, sest see on seotud Esimese Astme Kohtu pädevusega hagi menetleda. Seega saab Esimese Astme Kohus kontrollida seda omal algatusel.
- 81 Otsuse 93/731 artikli 1 lõikes 2 ja artikli 2 lõikes 2 on sõnaselgelt sätestatud, et otsus kehtib kõigi nõukogu dokumentide suhtes. Seega kohaldatakse otsust 93/731 taotletud dokumentide sisust olenemata.
- 82 Otsuse 93/731 aluseks oleva EÜ asutamislepingu artikli 151 lõike 3 kohaselt võetud meetmed on vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli K.8 lõikele 1 kohaldatavad Euroopa Liidu lepingu VI jaotise kohaldamisalasse jäävate meetmete suhtes.
- 83 Seega kehtib nõukogu 6. detsembri 1993. aasta otsus 93/662/EÜ nõukogu kodukorra vastuvõtmise kohta (EÜT 1993, L 304, lk 1), mis võeti vastu muu hulgas EÜ asutamislepingu artikli 151 lõike 3 alusel, ka nõukogu koosolekute kohta, mis on seotud Euroopa Liidu lepingu VI jaotisega.
- 84 Sellest jäeldub, et kui otsuses 93/731 ei ole sätestatud vastupidist, kohaldatakse selle sätteid Euroopa Liidu lepingu VI jaotisega seotud dokumentide suhtes.
- 85 Asjaolu, et Euroopa Liidu lepingu artikli L kohaselt ei ole Esimese Astme Kohtul pädevust kontrollida VI jaotise raames võetud meetmete seaduslikkust, ei piira kohtu pädevust küsimuses, mis puudutab üldsuse juurdepääsu nendele meetmetele. Vaidlustatud

otsuse seaduslikkuse hindamine põhineb Esimese Astme Kohtu pädevusel kontrollida EÜ asutamislepingu artikli 173 alusel otsuse 93/731 raames vastu võetud otsuste seaduslikkust ega mõjuta vähimalgi määral valitsustevahelist koostööd justiits- ja siseküsimustes. Vaidlustatud otsuses juhtis nõukogu ise hageja tähelepanu sellele, et tal on õigus vaidlustada otsus EÜ asutamislepingu artiklile 173 tuginedes (vt punkti 18).

- 86 Asjaolu, et dokumendid on seotud VI jaotisega, on asjakohane niivõrd, kui võrd dokumentide sisu võib langeda otsuses 93/731 sätestatud erandi või erandite kohaldamisalasse. See asjaolu on seega asjakohane üksnes nõukogu otsuse seaduslikkuse sisulisel, mitte hagi vastuvõetavuse hindamisel.
- 87 Eeltoodust tuleneb, et hagi on vastuvõetav.

Põhiküsimus

- 88 Hageja esitab vaidlustatud otsuse tühistamist taotleva hagi toetuseks viis väidet: rikutud on ühenduse õiguse aluspõhimõtet, mille kohaselt tuleb Euroopa Liidu kodanikele tagada võimalikult ulatuslik ja täielik juurdepääs ühenduse institutsioonide dokumentidele; rikutud on õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet; rikutud on otsuse 93/731 artikli 4 lõiget 1; rikutud on otsuse 93/731 artikli 4 lõiget 2; rikutud on EÜ asutamislepingu artiklit 190.
- 89 Esmalt analüüsib Esimese Astme Kohus kolmandat ja viiendat väidet korraga.

Kolmas ja viies väide: otsuse 93/731 artikli 4 lõike 1 rikkumine ja EÜ asutamislepingu artikli 190 rikkumine

Poolte argumendid

– Otsuse 93/731 artikli 4 lõike 1 rikkumine

- 90 Hageja väidab, et tegelikkuses ei hinnanud nõukogu mõju, mida taotletud dokumentidega tutvumine Euroopa Liidu avalikule julgeolekule võiks avaldada. Vastupidi, asjaolu, et oli vaja esitada kordustaotlus, enne kui nõukogu soostus avaldama üht dokumenti, mis oli juba esitatud Euroopa Parlamendile ja oli seega täielikult üldkasutatav, on selles kontekstis eriti häiriv.
- 91 Et otsuses 93/731 terminit „avalik julgeolek” selgitatud ei ole, pakub hageja välja järgmise määratluse:
„dokumentide või nende osadega, mille avalikustamine seaks ühenduse kodanikud, institutsioonid või liikmesriikide ametiasutused terrorismi-, kuriteo-, spionaaži-, ülestõusu-, destabilisatsiooni- ja revolutsiooniohtu või takistaks võimudel otseselt sellise tegevuse ennetamist, ei võimaldata tutvuda avaliku julgeoleku erandile tuginedes”.
- 92 Seejärel esitab hageja tema valduses olevate taotletud dokumentide sisu täpse kirjelduse, toetamaks oma väidet, et nõukogu kohaldas avaliku julgeoleku erandit ebaseaduslikul viisil.

- 93 Hageja ei nõustu nõukogu väitega, mille kohaselt ei ole avaliku julgeoleku huvides lubada ebaseadusliku tegevusega tegelevatel isikutel saada üksikasjalikku teavet Euroopa Liidu politseikoostöö struktuuride ja vahendite kohta. See väide ei ole vähimalgi määral seotud kõnealuste dokumentide tegeliku sisuga. Hageja juhib tähelepanu sellele, et kaks dokumenti, millega Rootsi ametiasutused tutvuda ei võimaldanud, ei puudutanud mitte avalikku julgeolekut, vaid Madalmaade Kuningriigi ja Saksamaa Liitvabariigi seisukohti läbirääkimistel.
- 94 Nõukogu eitab seda, et ta luges kõiki Europoliga seotud dokumente avaliku julgeoleku erandi alla kuuluvateks. Asjaolu, et avaldati neli dokumenti, näitab, et viidi läbi tegelik hindamine, mille tulemusena osa dokumentidega võimaldati tutvuda ja osaga mitte.
- 95 Nõukogu, keda toetavad Prantsuse ja Ühendkuningriigi valitsused, väidab, et avalikku julgeolekut tuleb otsuse 93/731 rakendamise eesmärgil igal juhul tõlgendada kitsendavalt. „Avaliku julgeoleku” määratlus peab olema päindlik, et muutuvate oludega kaasas käia. Hinnangu selle kohta, kas konkreetse dokumendi avaldamine võib õõnestada avaliku huvi (avaliku julgeoleku) kaitset, saab anda üksnes nõukogu ise.
- 96 See kehtib eriti dokumentide puhul, mis puudutavad eranditult selliseid küsimusi, mida reguleerivad Euroopa Liidu lepingu V ja VI jaotis. Nõukogu usub, et kui Esimese Astme Kohus peaks leidma, et tal on pädevus küsimustes, mis puudutavad juurdepääsu dokumentidele, mis on seotud eranditult Euroopa Liidu lepingu VI jaotiselega reguleeritud küsimustega, siis hoidub kohus sellegipoolest nõukogu hinnangu asendamisest omapoolse hinnanguga.
- 97 Nõukogu leiab, et hageja kokkuvõtte kõnealustest dokumentidest ei ole objektiivne ega täpne.
- 98 Rootsi valitsus ei nõustu nõukogu kirjeldusega viisist, mil teabetöörühm ja alaliste esindajate komitee kõnealuste dokumentidega tutvumise taotlust käsitlesid.
- 99 Taotletud dokumente ei esitatud teabetöörühma Rootsi liikmele enne koosolekut. Olemas olnud lühikese aja jooksul ei saanud küsimusega rahuldavalt tegeleda.
- 100 Mis puutub alaliste esindajate komiteesse, siis ainus küsimus, mida ta käsitles, puudutas seda, kas avaldamistaotluse kohta saab teha otsuse kirjalikus menetluses. Alaliste esindajate komitee hääletusel 5. juulil 1995. aastal keeldusid Rootsi valitsus ja veel neli liikmesriiki hääletamast. Rootsi valitsus tegi avalduse, milles väljendas rahulolematust asja käsitlemise viisi üle.
- 101 Taani valitsuse kriitika asja käsitlemise viisi pärast ühtib suuresti Rootsi valitsuse omaga. Taani valitsus leiab, et nõukogu hindas mitmeid dokumente pelgalt vormiliselt. Esmalt uuriti nõukogu sekretariaadis otsuse 93/731 artikli 4 lõikest 1 tulenevate erandite võimalikkust ja seejärel leiti, et avaliku julgeoleku kaalutlused õigustavad Europoliga seotud dokumentide avalikustamisest keeldumist üldiselt. Kordustaotluse läbivaatamisel tekkisid kahtlused, kas avaliku julgeoleku kaalutlusi saab tõepoolest rakendada üldise alusena Europoli dokumentide avalikustamisest keeldumiseks. Seejärel otsustati piirduda põhjendusega, mis tugineb otsuse 93/731 artikli 4 lõike 2 väga üldistele kaalutlustele. Arutelu nõukogu sekretariaadis ei keskendunud sellele, kas avaldamine kätkeb endas avalikule julgeolekule tulenevate tegelike negatiivsete tagajärgede ohtu või konfidentsiaalsuse nõuet.

- 102 Tutvunud kõnealuste dokumentidega, leiab Madalmaade valitsus, et dokumentidele juurdepääsu võimaldamisest keeldumist ei ole mingil juhul võimalik õigustada avaliku julgeoleku nõuetega. Seejuures piirdub Madalmaade valitsuse arvamus dokumendiga, mis ei ole tema valduses. Madalmaade valitsus leiab, et selleks, et teha kindlaks, kas nõukogul oli õigus keelduda kõnealuste dokumentidega tutvumise võimaldamisest avaliku julgeoleku kaalutlustel, on vaja kõiki dokumente eraldi analüüsides hinnata, kas nendega tutvumine võib õõnestada ühenduse või liikmesriikide olulisi huve sedavõrd, et nende eksistents satub ohtu. Madalmaade valitsus märgib, et hiljem nõustus nõukogu avaldama vähemalt neli kõnealust dokumenti ajakirjanik T-le ning et keeldumine võimaldamast hagejale juurdepääsu neile dokumentidele kujutab endast seega meelevaldset diskrimineerimist.
- 103 Nõukogu väidab, et tegelikkuses dokumentide sisuga siiski tutvuti. Ta leiab, et pole tõendeid selle kohta, et teised hääletamisest keeldunud nõukogu liikmed tegid seda samal põhjusel mis Rootsi valitsus. Ükski liikmesriik ei hääletanud kordusotsuse vastu ega sidunud end Rootsi valitsuse seisukohaga.

– EÜ asutamislepingu artikli 190 rikkumine

- 104 Hageja väidab, et ühe lausega väljendatud keeldumine võimaldamast juurdepääsu kuueteistkümnemele dokumendile kahekümnest ei vasta EÜ asutamislepingu artikli 190 ega otsuse 93/731 artikli 7 lõike 3 nõuetele. Hagejal ei olnud võimalik hinnata, kas vaidlustada keeldumist Esimese Astme Kohtus, ning kohtul ei ole võimalik hinnata, kas nõukogu kasutas ülaltoodud erandit nõuetekohaselt. Ainult tänu sellele, et hageja valduses oli tervikuna või osaliselt enamik asjaomastest dokumentidest, suutis ta näidata, et nõukogu oli rakendanud neid erandeid antud juhul ebaseaduslikult. Hageja palub Esimese Astme Kohtul kontrollida asjaomaseid dokumente, et hinnata, kas nõukogul oli õigus nimetatud erandeid kasutada.
- 105 Nõukogu, keda toetavad Prantsuse ja Ühendkuningriigi valitsused, väidab, et vaidlustatud otsuse põhjendus sisaldab nõukogu peamist eesmärki ja otsus on seega nõuetekohaselt põhjendatud. Liigne oleks nõuda iga institutsiooni tehtud tehnilise valiku konkreetset põhjendust. Kui juurdepääsutaotlustele antavaid eitavaid vastuseid tuleks väga üksikasjalikult põhjendada, seaks see ohtu artikli 4 lõike 1 peamise eesmärgi. Otsuses 93/731 on taotlustele vastamiseks kehtestatud väga lühikesed tähtajad. Seega, kui taotlused puudutavad paljusid dokumente, mille lehekülgede arv on suur, kujuneb põhjendus paratamatult mõnevõrra lühemaks sellest põhjendusest, mis esitatakse väiksema mahuga taotluste kohta. Lisaks oli taotletud dokumentide sisu selgelt üldist laadi.
- 106 Rootsi valitsus on seisukohal, et nõukogu huvi menetluse konfidentsiaalsuse tagamise vastu ja üldsuse huvi dokumentidega tutvumise vastu tuleb hoida tasakaalus iga eraldi dokumendi puhul ning et otsuses ei ole sätestatud piisavaid põhjuseid. Rootsi valitsus väidab, et nõukogu ei täpsusta, kas kõigi dokumentide suhtes kehtivad mõlemad konfidentsiaalsuse tagamise põhjendused või – juhul kui see nii ei ole – kumb konfidentsiaalsuse tagamise põhjendus kehtib iga konkreetse dokumendi suhtes. Üldsusel on õigus teada iga eraldi meedet või küsimust puudutavaid konkreetseid asjaolusid, mille tõttu peab konkreetne dokument jääma konfidentsiaalseks.

- 107 Taani valitsus väidab, et ei piisa üldisest viitamisest erandite võimalusele ja otsuse 93/731 tingimuste taasesitamisest. Keeldumist otsuse artikli 4 lõike 1 alusel ei ole võimalik seaduslikult selgitada, viidates sellele, et otsuses sätestatud huvi võib lugeda üldiselt puudutatuks, just nagu artikli 4 lõikes 2 sätestatud konfidentsiaalsuskohustusest erandi tegemise võimalus ei saa olla üldises plaanis keeldumise aluseks. Kehtib faktidele tugineva hindamise põhimõtte ja teatud juhtudel peab nõukogu koostama dokumendi, kust on kustutatud artikli 4 raames kaitset vajav teave.
- 108 Madalmaade valitsus leiab samuti, et nõukogu põhjendus mitmete dokumentidega tutvumisest keeldumisele on ebaselge. Vaidlustatud otsuses piirduakse otsuse 93/731 artiklis 4 sätestatud kriteeriumide kordamisega ega avaldata, mis dokumentidega ei võimaldatud tutvuda artikli 4 lõike 1 alusel ja mis dokumentidega ei võimaldatud tutvuda artikli 4 lõike 2 alusel. Mis puutub dokumentidesse, millega ei võimaldatud tutvuda nõukogu menetluse konfidentsiaalsuse alusel, siis vaidlustatud otsusest ei selgu, et huvisid oleks kaalutud.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 109 Otsus 93/731 on meede, mis annab kodanikele õiguse tutvuda nõukogu valduses olevate dokumentidega. Otsuse eesmärgi kohaselt kehtib see üldiselt kõigi taotluste suhtes, mis esitatakse dokumentidega tutvumiseks, ja igal isikul on õigus taotleda juurdepääsu kõigile nõukogu dokumentidele ilma kohustuseta taotlust põhjendada (vt punkti 65).
- 110 Otsuse 93/731 artiklis 4 on sätestatud kaht liiki erandid põhimõttest, et kodanikel on üldine juurdepääs nõukogu dokumentidele. Neid erandeid tuleb sõnastada ja kohaldada kitsendavalt, et mitte tühistada otsuses sisalduvat üldpõhimõtet (seoses otsuse 94/90 analoogsete sätetega vt 5. märtsi 1997. aasta otsust kohtuasjas T-105/95: *WWF UK vs. komisjon*, EKL 1997, lk II-313, punkt 56).
- 111 Esimese, kohustuslikku laadi erandite kategooria sõnastuse kohaselt ei võimaldata juurdepääsu nõukogu dokumentidele, mille avaldamine kahjustaks avaliku huvi kaitset (seoses avaliku julgeoleku, rahvusvaheliste suhete, vääringu stabiilsuse, kohtumenetluste, kontrolli- ja uurimistegevusega) (vt punkti 7). Seega on nõukogu kohustatud keelduma võimaldamast juurdepääsu dokumentidele, mille suhtes kehtib üks antud kategoorias sisalduv erand, kui esinevad olulised asjaolud (vt eespool viidatud kohtuotsust T-194/94: *Carvel ja Guardian Newspapers vs. nõukogu*, punkt 64).
- 112 Tingiva kõneviisi kasutamisest järeldub, et näitamaks seda, et konkreetsete dokumentide avalikustamine kahjustab avaliku huvi kaitset, on nõukogu kohustatud iga taotletud dokumendi puhul kaaluma, kas talle teadaoleva teabe põhjal on tegelikkuses tõenäoline, et avalikustamine kahjustab mõnda avalikku huvi, mida kaitseb see esimene erandite kategooria. Kui kahjustab, siis on nõukogu kohustatud keelduma kõnealustele dokumentidele juurdepääsu võimaldamisest (eespool viidatud kohtuotsus T-124/96: *Interporc*, punkt 52, ja 19. märtsi 1998. aasta otsus kohtuasjas T-83/96: *van der Wal vs. komisjon*, EKL 1998, lk II-545, punkt 43).
- 113 Ent teise, võimaldavat laadi kategooria sõnastuse kohaselt võib nõukogu ka dokumendiga tutvumise võimaldamisest keelduda, et tagada oma menetluse konfidentsiaalsus (vt punkti 8). Seega on nõukogul kaalutusõigus, mis võimaldab tal vajaduse korral keelata

juurdepääs dokumentidele, mis puudutavad nõukogu arutelusid. Sellest hoolimata peab nõukogu kasutama seda õigust nii, et tegelikkuses säiliks tasakaal ühelt poolt kodaniku dokumentidega tutvumise huvi ja teiselt poolt nõukogu enda arutelude konfidentsiaalsuse tagamise huvi vahel (eespool viidatud kohtuotsus T-194/94: Carvel ja Guardian Newspapers vs. nõukogu, punktid 64 ja 65).

- 114 Samuti on nõukogul õigus tugineda korraga nii esimesest kategooriast tuletatud kui ka teise kategooriaga seotud erandile, et keelduda võimaldamast juurdepääsu nõukogu valduses olevatele dokumentidele, tingimusel, et otsuses 93/731 puudub keeldumist välistav säte. Ei saa välistada võimalust, et konkreetsete dokumentide avaldamine nõukogu poolt võib kahjustada esimese kategooria erandiga kaitstud huvi ja nõukogu huvi oma arutelude konfidentsiaalsuse tagamise vastu (eespool viidatud kohtuotsus T-105/95: WWF UK, punkt 61).
- 115 Nende kaalutluste valguses on vaja kaaluda, kas vaidlustatud otsus vastab asutamislepingu artiklis 190 kehtestatud kriteeriumidele põhjendamise kohta.
- 116 Konkreetsete otsuste põhjendamise kohustusel on kaks eesmärki: teavitada huvitatud isikuid meetme võtmise põhjustest, et nad saaksid oma huvisid kaitsta, ja võimaldada ühenduse kohtul teostada oma pädevust kontrollida otsuse kehtivust (vt eelkõige 14. veebruari 1990. aasta otsust kohtuasjas C-350/88: Delacre jt vs. komisjon, EKL 1990, lk I-395, punkt 15; 13. detsembri 1995. aasta otsust kohtuasjas T-85/94: Branco vs. komisjon, EKL 1995, lk II-45, punkt 32).
- 117 Dokumendiga tutvumise keelamise otsuse põhjendus peab seepärast sisaldama vähemalt iga asjaomase dokumentide kategooria puhul konkreetseid põhjuseid, mille tõttu leiab komisjon, et taotletavate dokumentide avaldamine kuulub ühe otsuses 93/731 sätestatud erandi kohaldamisalasse (eespool viidatud kohtuotsus T-105/95: WWF UK, punktid 64 ja 74, ning eespool viidatud kohtuotsus T-124/96: Interporc, punkt 54).
- 118 Vaidlustatud otsuses (vt punkti 18) juhtis nõukogu tähelepanu vaid sellele, et kõnealuse kuueteistkümneme dokumendi avaldamine kahjustaks avaliku huvi (avaliku julgeoleku) kaitset ja et dokumendid on seotud nõukogu menetlusega, eeskätt nõukogu liikmete väljendatud seisukohtadega, ning seepärast laieneb neile konfidentsiaalsuskohustus.
- 119 Ehkki nõukogu tugines korraga nii avaliku huvi (avaliku julgeoleku) kaitsel põhinevale kohustuslikule erandile kui ka nõukogu menetluse kaitsel põhinevale kaalutusõiguslikule erandile, ei täpsustanud nõukogu, kas ta tugines mõlemale erandile kõigi dokumentide suhtes, millega ei võimaldatud tutvuda, või leidis nõukogu, et ühtede dokumentide suhtes kehtib esimene ja teiste suhtes teine erand.
- 120 Sellega seoses märgib Esimese Astme Kohus, et ehkki esialgne keeldumine 1. juuni 1995. aasta kirjas tugines „otsuse 93/731 artikli 4 lõikes 1 sätestatud konfidentsiaalsuspõhimõttele”, sai nõukogu sellest hoolimata võimaldada kordustaotluse kaalumise raames juurdepääsu veel kahele dokumendile, s.o Europoli narkoüksuse tegevusaruandele (dokument nr 4533/95) ja komitee K.4 koosoleku esialgsele päevakorrale (dokument nr 4135/95), mis on mõlemad otseselt seotud nõukogu tegevusega Euroopa Liidu lepingu VI jaotise kohaldamisalal. Kui asjaolu, et sellised dokumendid on seotud Euroopa Liidu lepingu VI jaotisega, tähendab, et nende suhtes kohaldatakse automaatselt avaliku huvi (avaliku julgeoleku) kaitsel tuginevat erandit, siis ei olnud nõukogul õigust võimaldada juurdepääsu neile dokumentidele. Nõukogu leidis, et tal oli õigus võimaldada juurdepääsu neile kahele dokumendile, olles enne

tasakaalustanud asjaomased huvid, millest järeldub, et nõukogu arvates ei kuulunud kõik VI jaotisega seotud dokumendid automaatselt esimese, avaliku huvi (avaliku julgeoleku) kaitsele tugineva erandi kohaldamisalasse. Lisaks tunnistas nõukogu ise, et tema arvates ei kuulu kõik Europoliga seotud dokumendid automaatselt avaliku julgeolekuga seotud erandi kohaldamisalasse.

- 121 Euroopa Kohtu praktika näitab, et avaliku julgeoleku mõistel ei ole ühest ja konkreetset tähendust. See mõiste hõlmab nii liikmesriigi sise- kui ka välisjulgeolekut (vt 17. oktoobri 1995. aasta otsust kohtuasjas C-70/94: Werner vs. Saksamaa, EKL 1995, lk I-3189, punkt 25), oluliste kaupade, sealhulgas naftatoodete tarnete katkemist, mis võib ohustada riigi püsimist (vt 10. juuli 1984. aasta otsust kohtuasjas Campus Oil vs. Minister for Industry and Energy, EKL 1984, lk 2727, punkt 34). Selle mõistega võib tähistada ka olukordi, kus avalikkuse juurdepääs konkreetsetele dokumentidele võib takistada ametiasutuste püüdlusi ennetada kuritegevust – seda on väitnud ka hageja.
- 122 Hr Elseni teade (vt punkti 15) näitab, et enamik dokumente, millega ei võimaldatud tutvuda, puudutasid üksnes Europoli konventsiooni vastuvõtmisega seotud läbirääkimisi, eeskätt eesistujamaa ja teiste delegatsioonide läbirääkimistega seotud ettepanekuid, mitte Europoli enda tegevusega seotud küsimusi. Et nõukogu ei selgitanud, miks nende dokumentide avaldamine kahjustab avaliku julgeoleku konkreetset aspekti, ei olnud hagejal võimalik teada meetmete võtmise põhjuseid ega kaitsta seega oma huvisid. Sellest järeldub, et Esimese Astme Kohtul ei ole võimalik hinnata, miks dokumendid, millega ei võimaldatud tutvuda, kuuluvad avaliku huvi (avaliku julgeoleku) kaitsele tugineva erandi, mitte nõukogu menetluse konfidentsiaalsuse kaitsele tugineva erandi kohaldamisalasse.
- 123 Võttes arvesse kaitstava huvi olemust ja erandi kohustuslikkust, ei saa nõukogu ka erandi olulist eesmärki kahjustamata väita, et antud juhul pole võimalik selgitada erandi kohaldamise põhjust. Hr Elseni teade näitab selgelt, et tegelikult oli dokumentide sisu avaldamata võimalik selgitada, miks neid dokumente ei saa hagejale avalikustada.
- 124 Mis puutub nõukogu menetluse konfidentsiaalsuse kaitset tagavasse erandisse, siis nõukogu ei näidanud vaidlustatud otsuses konkreetselt, et kõigi hageja taotlusega hõlmatud dokumentide suhtes kohaldatakse avaliku huvi kaitsele tuginevat erandit (vt punkti 119). Järelikult ei saa hageja välistada võimalust, et mõnega kõnealustest dokumentidest ei võimaldatud tutvuda seepärast, et nende suhtes kohaldatakse üksnes nõukogu menetluse konfidentsiaalsuse kaitsele tuginevat erandit.
- 125 Vaidlustatud otsuse tingimused aga ei võimalda hagejal ega seega ka Esimese Astme Kohtul kontrollida, kas nõukogu on täitnud seda kohustust tõepoolest asjaomaseid huve tasakaalustades, nagu otsuse 93/731 artikli 4 lõikes 2 on nõutud. Vaidlustatud otsuses on mainitud üksnes asjaolu, et taotletud dokumendid on seotud nõukogu menetlusega, sealhulgas nõukogu liikmete väljendatud seisukohtadega, täpsustamata seejuures, kas nõukogu viis läbi võrdlusanalüüsi, et tasakaalustada ühest küljest teavet soovivate kodanike huvisid ja teisest küljest nõukogu menetluse konfidentsiaalsuse kriteeriume (vt eespool viidatud kohtuotsust T-194/94: Carvel ja Guardian Newspapers, punkt 74).
- 126 Nõukogu esimeses vastuses, mis esitati hagejale prantsuse keeles, hoolimata sellest, et hageja esitas taotluse saksa keeles, piirduti otsuse 93/731 artikli 4 lõike 1 sätete tsiteerimisega, toetamaks nõukogu seisukohta, et dokumentide suhtes kohaldatakse „konfidentsiaalsuspõhimõtet”. See ei võimaldanud hagejal ega Esimese Astme Kohtul kontrollida, kas nõukogu oli tõepoolest asjaomased huvid hageja esimese taotluse kaalumise etapis tasakaalustanud.

- 127 Kõigest eeltoodust järeldub, et vaidlustatud otsus ei ole kooskõlas asutamislepingu artiklis 190 sätestatud põhjendamiskohustusega, ja seepärast tuleb otsus tühistada, ilma et oleks vaja kaaluda muid hageja tõstatatud aluseid või tutvuda dokumentide sisuga.

Madalmaade valitsuse taotlus, et Esimese Astme Kohus paluks Euroopa Kohtul esitada viimase talituste koostatud teate

- 128 Madalmaade valitsus palub, et Esimese Astme Kohus paluks Euroopa Kohtul esitada Euroopa Kohtu uurimis- ja dokumendiosakonna koostatud teate seoses Euroopa Kohtu 30. aprilli 1996. aasta otsusega kohtuasjas C-58/94: Madalmaad vs. nõukogu (EKL 1996, lk I-2169).
- 129 Et käesolev kohtuotsus ei tugine sellele teatele, siis ei ole vaja selle taotluse üle otsustada.

Kostja vastuse avaldamine Internetis

Poolte argumendid

- 130 Nagu punktis 22 öeldud, juhtis nõukogu 3. aprillil 1996. aastal saabunud kirjas Esimese Astme Kohtu tähelepanu asjaolule, et teatud asjassepuutuvad dokumendid, sealhulgas nõukogu esitatud kostja vastus, olid Internetis avaldatud. Nõukogu leiab, et hageja käitumine kahjustab menetluse nõuetekohast läbiviimist. Nõukogu rõhutas iseäranis asjaolu, et enne Internetis avaldamist oli hageja muutnud kostja vastuse teksti. Avaldati nõukogu esindajate nimed ja kontaktandmed ning kutsuti üldsust üles esitama esindajatele kohtuasja kohta märkusi. Nõukogu palus Esimese Astme Kohtul võtta sobivaid meetmeid, vältimaks selliste tegude kordamist hageja poolt.
- 131 3. mail 1996. aastal saabunud kirjas selgitasid hageja advokaadid, et nad ei osalenud kostja vastuse ja teiste kohtuasja puudutavate dokumentide avaldamises Internetis. Nad ei olnud sellest teadlikud enne Esimese Astme Kohtu kantselei kirja saamist. Nad palusid viivitamata hagejal kõrvaldada Internetist kõik asjaomased dokumendid ja teatasid talle, et ei saa tema esindamist jätkata, kui seda ei tehta.
- 132 24. mail 1996. aastal saabunud märkustes kinnitas hageja, et oli avaldanud dokumendid Internetis advokaate teavitamata. Ta selgitas, et kostja vastust muudeti üksnes praktilistel põhjustel ja selle kavatsus ei olnud muuta dokumendi sisu ega nõrgendada nõukogu positsiooni. Arvestades kostja vastuse Internetis avaldamisele kuluvat aega, soovis hageja vastust pelgalt lühendada, jättes mõned lõigud taasesitamata. Tal ei olnud vähimatki kavatsust nõukogule survet avaldada ja ta lisis, et nõukogu esindajate nimed ja kontaktandmed lisati vaid seepärast, et nad olid kohtuasjaga kursis, mitte selleks, et kutsuda üldsust üles nendega kui üksikisikutega ühendust võtma.
- 133 Hageja kohustus hoiduma täiendavate dokumentide avaldamisest Internetis või muul moel avalikustamast muid poolte kohtuasjaga seoses vahetatud dokumente. Edaspidi piirdub ta tavaliste kohtuasja kajastavate meediaülevaadete koostamisega. Hageja lisis, et ta otsustas kostja vastuse Internetist maha võtta. Dokumendi oli aga Internetis avaldanud sõltumatu

organisatsioon Grävande Journalister (Rootsi uurivate ajakirjanike ja toimetajate liit), kes keeldus seda kõrvaldamast. Rootsi õiguse kohaselt puudusid hagejal juriidilised võimalused sundida seda liitu dokumenti kõrvaldama ja seepärast vastutab kostja vastuse jätkuva Internetis avaldamise eest tema.

- 134 28. mail 1996. aastal saabunud kirjas selgitas Rootsi valitsus, et justiitsministeeriumi õigusosakonna juhataja oli saanud hagejalt kostja vastuse koopia, mille õigusosakonna juhataja avaldas hiljem ajakirjanikule, ilma et hageja oleks sellele vastu olnud. Seda tehes oli õigusosakonna juhataja võtnud arvesse asjaolu, et hageja oli juba avaldanud põhjaliku aruande kostja vastuse peamiste elementide kohta ja nõukogu esindajate nimed. Üks otsuse tinginud tegureid oli ka see, et dokumenti ei esitanud Rootsi valitsusele ühenduse asutus, vaid eraõiguslik isik, kellel oli õigus dokumenti käsutada ja kes oli juba näidanud üles soovi dokumenti levitada. Ministeerium ei osalenud vähimalgi määral kostja vastuse avaldamisel Internetis ja ajalehe asjaomast tegevust peeti provokatsiooniks.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 135 Esimese Astme Kohtu menetlust reguleerivate eeskirjade kohaselt on pooltel õigus kaitsele menetlusedokumentide ja tõendite kuritarvitamise vastu. Vastavalt 3. märtsi 1994. aasta Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu kohtusekretäri ametijuhendi artikli 5 lõikele 3 (EÜT 1994 L 78, lk 32) ei või kolmandad era- või avalik-õiguslikud isikud tutvuda kohtuasja toimiku või menetlusedokumentidega, kui Esimese Astme Kohtu president ei ole pärast poolte ärakuulamist selleks otsest luba andnud. Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 116 lõike 2 kohaselt võib president menetluse astujale edastatavate dokumentide hulgast välja jätta salajased või konfidentsiaalsed dokumendid.
- 136 Nendes sätetes sisaldub õiglase õigusemõistmise üldpõhimõte, mille kohaselt on pooltel õigus kaitsta oma huve igasuguse välismõju, eeskätt üldsuse mõju eest.
- 137 Sellest järeldub, et poolel, kellel võimaldatakse tutvuda teiste poolte menetlusedokumentidega, on õigus kasutada neid üksnes oma kohtuasja menetlemise huvides, mitte muuks otstarbeks, sealhulgas üldsuse kriitika esilekutsumiseks teiste poolte poolt kohtuasjas tõstatatud väidete kohta.
- 138 Antud juhul on selge, et kostja vastuse muudetud versiooni Internetis avaldamise, nõukogu esindajatele märkuste saatmise üleskutse ning nende esindajate telefoni- ja faksinumbrite avaldamise eesmärk oli avaldada nõukogule survet ja tekitada üldsuses kriitikat oma ametikohustusi täitvate institutsiooni esindajate aadressil.
- 139 Need hageja teod hõlmavad menetluse kuritarvitamist, mida võetakse arvesse kohtukulude määramisel (vt punkti 140); eeskätt arvestatakse asjaolu, et see vahejuhtum tõi kaasa menetluse peatamise ja sundis kohtuvaidluse pooli esitama antud küsimuses täiendavaid seisukohti.

Kohtukulud

- 140 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Antud juhul on hageja palunud, et nõukogu

kohustataks hüvitama kohtukulud. Ent kodukorra artikli 87 lõike 3 alusel võib Esimese Astme Kohus erilistel põhjustel otsustada kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda. Võttes arvesse menetluse kuritarvitamist hageja poolt, on nõukogu kohustatud tasuma vaid kaks kolmandikku hageja kohtukuludest.

141 Kodukorra artikli 87 lõike 4 kohaselt kannavad menetlusse astujad oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS
(neljas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. Tühistada nõukogu 6. juuli 1995. aasta otsuse, millega keelduti võimaldamast hagejale juurdepääs Euroopa Politseiametit (Europol) puudutavatele dokumentidele.

2. Kohustada nõukogu lisaks oma kohtukuludele kandma kaks kolmandikku hageja kohtukuludest.

3. Jätta Taani Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi, Madalmaade Kuningriigi, Rootsi Kuningriigi ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kulud nende endi kanda.

Lenaerts

Lindh

Azizi

Cooke

Jaeger

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 17. juunil 1998. aastal Luxembourgis.

Kohtusekretär

President

H. Jung

P. Lindh